

Zajištění závazku a hyperocha

V případě, že dlužník neuvede majetek zajišťující pohledávku přihlášeného věřitele, jehož pohledávka je (následně) zjištěna jako zajištěná, v seznamu majetku, uplatní se u případné hyperochy (přebytku ze zpeněžení zajištění) z tohoto majetku postup podle § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 29 NSČR 79/2018-B-59, ze dne 19.12.2018)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v insolvenční věci dlužníka R. W., narozeného XY, bytem XY, zastoupeného JUDr. V.J., advokátem, se sídlem v N., vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. KSHK 42 INS XY, o vydání výtěžku zpeněžení zajištění, o dovolání Insolvency Project v. o. s., se sídlem v H.K., jako insolvenčního správce dlužníka R. W, proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18. září 2017, č. j. KSHK 42 INS XY, 3 VSPH XY, ve znění opravného usnesení téhož soudu ze dne 22. února 2018, č. j. KSHK 42 INS XY, 3 VSPH XY, tak, že usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18. září 2017, č. j. KSHK 42 INS XY, 3 VSPH XY, ve znění opravného usnesení téhož soudu ze dne 22. února 2018, č. j. KSHK 42 INS XY, 3 VSPH XY, se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Usnesením ze dne 26. května 2017, č. j. KSHK 42 INS XY, Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „insolvenční soud“):

- a/ vyslovil souhlas s tím, aby insolvenční správce Insolvency Project v. o. s. vydal výtěžek zpeněžení zajištěnému věřiteli České republiky - Finančnímu úřadu pro Královéhradecký kraj (dále jen „věřitel Č“) ve výši 257 413,41 Kč (bod I. výroku),
- b/ uložil insolvenčnímu správci povinnosti v souvislosti s vydáním výtěžku zpeněžení (bod II. výroku),
- c/ z částek určených zajištěným věřitelům přiznal insolvenčnímu správci zálohu na odměnu ve výši 68 996,40 Kč včetně daně z přidané hodnoty (bod III. výroku),
- d/ uložil insolvenčnímu správci, aby výtěžek zpeněžení majetkové podstaty ve výši 33 719,46 Kč rozdělil mezi nezajištěné věřitele podle poměru uvedeného ve splátkovém kalendáři jako mimořádnou splátku (bod IV. výroku),
- e/ z částky určené k rozdělení mezi nezajištěné věřitele přiznal insolvenčnímu správci zálohu na odměnu ve výši 14 623,85 Kč (bod V. výroku) a
- f/ uložil insolvenčnímu správci povinnost vydat přebytek z výtěžku zpeněžení ve výši 169 223,50 Kč dlužníku R. W. (bod VI. výroku).

Šlo v pořadí o druhé rozhodnutí insolvenčního soudu, když první rozhodnutí - usnesení ze dne 21. června 2016, č. j. KSHK 42 INS XY, kterým insolvenční soud:

- a/ vyslovil souhlas s tím, aby insolvenční správce vydal zajištěnému věřiteli TUVIA LIMITED (dále jen „věřitel T“) výtěžek zpeněžení ve výši 376 162,38 Kč,
- b/ vyslovil souhlas s tím, aby insolvenční správce vydal zajištěnému věřiteli Č výtěžek zpeněžení ve výši 257 410,41 Kč,
- c/ uložil insolvenčnímu správci povinnosti v souvislosti s vydáním výtěžku zpeněžení,
- d/ z částek určených zajištěným věřitelům přiznal insolvenčnímu správci zálohu na odměnu ve výši 68 996,08 Kč včetně daně z přidané hodnoty,
- e/ uložil insolvenčnímu správci povinnost rozdělit výtěžek zpeněžení majetkové podstaty ve výši 209

137,86 Kč mezi nezajištěné věřitele podle poměru uvedeného ve schváleném splátkovém kalendáři jako mimořádnou splátku, a
f/ z částky určené k rozdělení mezi nezajištěné věřitele přiznal insolvenčnímu správci zálohu na odměnu ve výši 8 432,27 Kč,
zrušil s výjimkou výroku o souhlasu s vydáním výtěžku zpeněžení ve výši 376 162,38 Kč zajištěnému věřiteli T (body a/ a c/) Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 17. března 2017, č. j. KSHK 42 INS XY, 1 VSPH XY, a věc vrátil insolvenčnímu soudu k dalšímu řízení.

Insolvenční soud vyšel z toho, že:

1/ Usnesením ze dne 12. února 2015, č. j. KSHK 42 INS XY, insolvenční soud mimo jiné zjistil úpadek dlužníka R. W., insolvenčním správcem jmenoval Insolvency Project v. o. s. a dlužníku povolil řešení úpadku oddlužením. Následně insolvenční soud usnesením ze dne 13. srpna 2015, č. j. KSHK 42 INS XY, schválil oddlužení dlužníka plněním splátkového kalendáře.

2/ Příhláškou pohledávky ze dne 4. března 2015 přihlásil věřitel T do insolvenčního řízení dlužníka pohledávku v celkové výši 376 162,38 Kč, a to jako pohledávku v plné výši zajištěnou majetkem dlužníka.

3/ Příhláškou pohledávky ze dne 9. března 2015 přihlásil věřitel Č do insolvenčního řízení dlužníka pohledávky v celkové výši 273 775,53 Kč, a to ve výši 16 362,12 Kč jako pohledávky nezajištěné a ve výši 257 413,41 Kč jako pohledávky zajištěné majetkem dlužníka.

4/ Při přezkumném jednání konaném dne 4. května 2015 byly pohledávky věřitelů T a Č zjištěny v přihlášené výši.

5/ Majetek zajišťující výše uvedené pohledávky byl zpeněžen za celkovou částku 950 000 Kč.

6/ Náklady na prodej majetku zajišťujícího pohledávky tvořily částku 28 500 Kč a náklady na správu tohoto majetku představovaly částku 1 361 Kč; čistý výtěžek zpeněžení před odpočtem odměny insolvenčního správce tak činil 920 139 Kč.

7/ Částka 376 162,38 Kč byla vyplacena na základě pravomocného rozhodnutí - usnesení ze dne 21. června 2016 (XY) - věřiteli T.

Na tomto základě insolvenční soud uvedl, že zjištěná zajištěná pohledávka věřitele Č tvoří 257 413,41 Kč a může být tomuto věřiteli v plném rozsahu vyplacena.

Ve vztahu k odměně insolvenčního správce insolvenční soud uvedl, že podle § 1 odst. 2 vyhlášky č. [313/2007](#) Sb., o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů, činí odměna 9 % z částky 633 575,79 Kč (částky určené k vydání oběma zajištěným věřitelům), tj. částku 57 021,82 Kč bez daně z přidané hodnoty a 68 996,40 Kč včetně daně z přidané hodnoty.

Z výtěžku zpeněžení pak zbývá hyperocha ve výši 217 566,81 Kč, kterou je nutné vydat dlužníku, ledaže by šlo o majetek, který dlužník neuvedl v seznamu svého majetku, ač tak učinit měl. V tomto směru odkázal insolvenční soud na § 412 odst. 1 písm. b/ zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona).

Zpeněžovaný majetek byl oceněn na celkovou částku 990 000 Kč, kdy na majetek uvedený v seznamu připadá částka 770 000 Kč, což odpovídá podílu ve výši 77,78 %, a na majetek neuvedený dlužníkem v seznamu připadá částka 220 000 Kč odpovídající podílu ve výši 22,22 %. Z hyperochy je pak nutno částku ve výši 169 223,50 Kč (77,78 %) vydat dlužníku a částku 48 343,31 Kč (22,22 %) vydat po odpočtu odměny insolvenčního správce nezajištěným věřitelům jako mimořádnou splátku.

Odměna insolvenčního správce z částky 48 343,31 Kč činí podle § 1 odst. 3 vyhlášky 313/2007 Sb. 25 %, což odpovídá částce 14 623,85 Kč včetně daně z přidané hodnoty. Nezajištěným věřitelům tak bude vydána částka 33 719,46 Kč.

K odvolání insolvenčního správce Vrchní soud v Praze v záhlaví označeným usnesením rozhodnutí insolvenčního soudu změnil v bodech IV., V. a VI. výroku tak, že insolvenčnímu správci uložil, aby přebytek výtěžku zpeněžení ve výši 217 566,81 Kč vyplatil dlužníku, případně, vysloví-li s tím dlužník souhlas, aby jej či jeho část použil jako mimořádnou splátku pro nezajištěné věřitele v poměru stanoveném v usnesení o schválení oddlužení.

Odvolací soud – cituje § 298, § 409 a § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona – uvedl, že v případě oddlužení zpeněžením majetkové podstaty se přebytek výtěžku zpeněžení nepoužitý k uspokojení zajištěného věřitele použije k uspokojení nezajištěných věřitelů, zatímco „v případě splátkového kalendáře“ se hyperocha vrátí dlužníku. Je pak zcela na dlužníku, jak s hyperochou naloží, když vydání tohoto výtěžku zpeněžení na mimořádnou splátku podle § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona není jeho povinností. Opačný názor nemá oporu v zákoně.

To platí i za situace, kdy byl zpeněžován majetek, který dlužník neuvedl v seznamu majetku. Byli-li majetek dlužníka na žádost zajištěných věřitelů zpeněžen podle § 298 insolvenčního zákona, pak nelze uvažovat o tom, že by takový majetek mohl dlužník správci vydat ke zpeněžení, natožpak o tom, že by správci vznikl nárok na odměnu ze zpeněžení takového majetku dvakrát (jednou v režimu § 298 insolvenčního zákona a jednou v režimu § 412 insolvenčního zákona). Úvaha, že neuvedení tohoto majetku v seznamu může být porušením zákona či nepoctivostí, se mohla promítnout při rozhodování o způsobu řešení úpadku, nikoliv jako důvod pro postih dlužníka podle § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona vyplacením hyperochy nezajištěným věřitelům. Tito věřitelé jsou totiž v režimu oddlužení plněním splátkového kalendáře uspokojováni postihem příjmů dlužníka, nikoliv ze zpeněžení předmětu zajištění. Je-li zpeněžení majetku podmíněno žádostí zajištěného věřitele, pak jeho zpeněžování a použití výtěžku jako mimořádného příjmu podle § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona zásadně nemůže přicházet v úvahu. Sotva lze totiž připustit, že by použití takového majetku k uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů mělo být závislé na vůli zajištěného věřitele, který o způsobu oddlužení není ani oprávněn hlasovat.

Za bezvýznamné pak považoval, že insolvenční soud v napadeném rozhodnutí či insolvenční správce ve svém odvolání nespécifikují, z prodeje kterých nemovitostí byli zajištění věřitelé ve skutečnosti uspokojeni. Obdobně neměl za podstatné, že úvahy insolvenčního soudu i úvahy odvolatele postrádají hodnocení jednotlivých položek dotčeného majetku dlužníka z hlediska způsobilosti být předmětem samostatných právních vztahů.

Proti rozhodnutí odvolacího soudu podal insolvenční správce dovolání, jež má za přípustné podle § 237 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), pro řešení otázky hmotného nebo procesního práva, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena, uplatňuje dovolací důvod podle § 241a odst. 2 o. s. ř., tj. nesprávné právní posouzení věci, a navrhuje, aby Nejvyšší soud změnil napadené rozhodnutí tak, že insolvenčnímu správci bude přiznána záloha na odměnu ve výši 23 425,63 Kč včetně daně z přidané hodnoty, mimořádná splátka nezajištěným věřitelům bude činit částku 54 014,46 Kč a částka určená k výplatě dlužníkovi bude činit 140 126,72 Kč.

Podle dovolatele odvolací soud nesprávně aplikoval § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona. Majetek uvedený „v soupisu majetkové podstaty pod poř. č. 3-7“ neuvedl dlužník v insolvenčním návrhu spojeném s návrhem na povolení oddlužení, proto jej měl insolvenční správce zpeněžit a výtěžek použít k mimořádným splátkám nad rámec splátkového kalendáře. V tomto směru odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. února 2016, sen. zn. 29 NSČR 33/2016, uveřejněné pod číslem 39/2017 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen „R 39/2017“).

Zákon ani důvodová zpráva podle dovolatele neřeší vztah § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona k jiným ustanovením insolvenčního zákona. Přitom § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona je lex

specialis k § 298 a § 409 insolvenčního zákona a měl by se aplikovat přednostně.

Ze zásady, že insolvenční řízení musí být vedeno tak, aby žádný z účastníků nebyl nespravedlivě poškozen nebo nedovoleně zvýhodněn a aby se dosáhlo rychlého, hospodárného a co nejvyššího uspokojení věřitelů (§ 5 písm. a/ insolvenčního zákona), vyvozuje, že majetek uvedený v § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona musí být vydán ke zpeněžení bez ohledu na to, zda je předmětem zajištění či nikoli. Toto zajištění má význam pouze v tom, že se zpeněžuje na základě pokynu zajištěného věřitele. Sankční charakter tohoto ustanovení by se však neměl ztrácet ani v procesu vydávání hyperochy a tuto hyperochu by měl insolvenční správce přerozdělit i mezi nezajištěné věřitele, neboť rozhodnutí o uspokojení nezajištěných věřitelů nelze ponechat na libovůli dlužníka.

Dovolání insolvenční správce doplnil (včasným) podáním ze dne 27. listopadu 2017, v němž dále uvádí, že majetek podle § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona insolvenční správce zpeněžuje bez dalšího a „není tak vázán na žádost zajištěného věřitele ve smyslu § 409 odst. 3 insolvenčního zákona“, pouze je vázán pokynem zajištěného věřitele k provedení zpeněžení, pokud zajištěný věřitel takový pokyn udělí.

Rozhodné znění občanského soudního řádu pro dovolací řízení (do 29. září 2017) se podává z bodu 2., části první, článku II. zákona č. [296/2017](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [292/2013](#) Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Dovolání je přípustné podle § 237 o. s. ř., neboť v řešení dovoláním zpochybněné právní otázky (zda hyperocha ze zpeněžení zajištění podléhá postupu podle § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona), je napadené rozhodnutí v rozporu s ustálenou rozhodovací praxí Nejvyššího soudu.

Vady řízení, k nimž Nejvyšší soud u přípustného dovolání přihlíží z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 o. s. ř.), nejsou dovoláním namítány a ze spisu se nepodávají, Nejvyšší soud se proto - v hranicích právních otázek vymezených dovoláním - zabýval správností právního posouzení věci odvolacím soudem.

V dovolatelem přiléhavě zmiňovaném R 39/2017 Nejvyšší soud formuloval a odůvodnil tyto závěry:

1/ Ústředním principem vévodícím způsobu řešení dlužníkovu úpadku oddlužením je zásada poctivosti dlužníka (§ 395 odst. 1 písm. a/ insolvenčního zákona) a zodpovědného přístupu dlužníka k plnění povinností v insolvenčním řízení (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. dubna 2013, sen. zn. 29 NSČR 45/2010, uveřejněné pod číslem 86/2013 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

2/ Neuvede-li dlužník v seznamu svého majetku podstatnou část svého majetku, je to podkladem pro závěr, že dosavadní výsledky řízení dokládají lehkomyšlný nebo nedbalý přístup dlužníka k plnění povinností v insolvenčním řízení (§ 395 odst. 2 insolvenčního zákona) [usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. června 2015, sen. zn. 29 NSČR 47/2013, uveřejněné pod číslem 24/2016 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek].

3/ V režimu § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona se následek spočívající v tom, že i při schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře podléhá režimu zpeněžování (jako u schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty) majetek, s nímž by dlužník jinak mohl volně disponovat, prosazuje při současném splnění těchto předpokladů:

a/ jde o majetek, který dlužník neuvedl v seznamu majetku,

b/ jde o majetek, který dlužník měl povinnost uvést v seznamu majetku.

4/ Vyjde-li již v době, kdy insolvenční soud rozhoduje o tom, zda schválí oddlužení, najevo, že dlužník neuvedl v seznamu majetku majetek, který v tomto seznamu měl povinnost uvést, je posouzení, zda při tomto opomenutí byl dlužník veden nepoctivým záměrem nebo zda šlo o projev lehkomyšlného nebo nedbalého přístupu dlužníka k plnění povinností v insolvenčním řízení, významné pro rozhodnutí, zda oddlužení lze vůbec schválit. Jestliže insolvenční soud oddlužení i tak schválí, nemá

pro postup dle § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona význam, zda porušení povinnosti uvést určitý majetek v seznamu majetku, bylo způsobeno lehkomyšlností, nedbalostí nebo nepoctivostí dlužníka; podstatné je jen to, zda dlužník označenou povinnost porušil.

V usnesení ze dne 26. dubna 2018, sen. zn. 29 NSČR 97/2016, pak Nejvyšší soud dovodil, že při zpeněžení majetku náležejícího do majetkové podstaty, který tvoří předmět zajištění přihlášených zajištěných věřitelů, při němž vznikne po plném uspokojení zajištěných věřitelů přebytek výtěžku (hyperocha), nastavuje insolvenční zákon jiná pravidla podle § 398 odst. 2 a § 408 pro formu oddlužení zpeněžením majetkové podstaty a jiná v § 398 odst. 3 a § 409 pro oddlužení plněním splátkového kalendáře. V případě oddlužení plněním splátkového kalendáře se hyperocha vydá dlužníku, neboť ten by k ní měl dispoziční oprávnění. Jde o důsledek úpravy § 398 odst. 3 poslední věty a § 409 odst. 2 insolvenčního zákona. Nejde o mimořádný příjem k rozvržení prostřednictvím splátkového kalendáře podle § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona, ledaže by šlo o specifické případy tam uvedené (např. by danou věc dlužník neuvedl v seznamu majetku).

Z takto ustaveného judikatorního rámce plyne, že mezi základní povinnosti dlužníka, jenž má zájem řešit svůj úpadek oddlužením, patří uvedení jeho majetku v seznamu majetku, který je povinnou přílohou návrhu na povolení oddlužení. Nesplnění této povinnosti má v případě oddlužení plněním splátkového kalendáře za následek postup podle § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona.

Povinnost uvádět majetek v seznamu majetku se vztahuje i na majetek, jenž slouží k zajištění pohledávek věřitelů. Pro postup podle § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona však u tohoto majetku platí určité odchylky.

Nepřihlásí-li se zajištěný věřitel do insolvenčního řízení, nebo se přihlásí jako nezajištěný (případně se vzdá zajištění nebo vezme své zajištění zpět), pak postupu podle citovaného ustanovení ničeho nebrání. Na majetek sloužící k zajištění pohledávky tohoto věřitele se pohlíží jako na jakýkoliv jiný (nezajištěný) majetek dlužníka.

Přihlásí-li se zajištěný věřitel do insolvenčního řízení a zajištění se nevzdá nebo nevezme zajištění zpět, pak se při zpeněžování majetku uplatní obdobně § 408 odst. 3 insolvenčního zákona. S ohledem na to, že v § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona je upravena sankce svého druhu za „zatajení“ majetku dlužníkem, jejímž důsledkem je zpeněžení majetku, který by jinak při oddlužení plněním splátkového kalendáře zpeněžen nebyl, nezávisí to, zda bude takový majetek zpeněžen, jen na stanovisku (požadavku) zajištěného věřitele (§ 409 odst. 3 insolvenčního zákona se neuplatní). Požadavek zajištěného věřitele by byl určující tehdy, kdyby případný jeho nesouhlas (se zpeněžením předmětu zajištění) nemohl poškodit nezajištěné věřitele, tj. především v případě, kdyby zajištěná pohledávka zjevně přesahovala hodnotu zajištění. Dále pak tehdy, kdyby mělo dojít ke zpeněžení tohoto majetku až v době, kdy by již byly v plném rozsahu uspokojeny pohledávky nezajištěných věřitelů v rámci splátkového kalendáře.

Dojde-li ke zpeněžení zajištění, pak postup podle § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona, tj. použití výtěžku zpeněžení k mimořádným splátkám nezajištěným věřitelům nad rámec splátkového kalendáře, připadá v úvahu pouze tehdy, převyšuje-li dosažený výtěžek zpeněžení zajištění, po odečtení nákladů spojených se správou a zpeněžením a odečtení odměny insolvenčního správce, pohledávku zajištěného věřitele, jež má být z tohoto výtěžku uspokojována (vznikne-li hyperocha).

Hyperocha pak má, v závislosti na tom, zda majetek, z jehož zpeněžení vznikla, byl uveden v seznamu majetku dlužníka, stejný režim jako majetek dlužníka nesloužící k zajištění. V případě, kdy byl zpeněžený zajištěný majetek uveden v seznamu majetku, platí, že hyperocha bude vydána dlužníku, aniž by nezajištění věřitelé mohli na tomto přebytku ze zpeněžení jakkoliv participovat. Pouze dlužník má totiž k tomuto majetku dispoziční oprávnění. Nebyl-li však zajištěný majetek

uveden v seznamu majetku, který je povinou přílohou návrhu na povolení oddlužení, pak hyperocha ze zpeněžení takového majetku podléhá stejnému režimu jako jakýkoliv jiný majetek, který dlužník v seznamu majetku neuvedl. Tato hyperocha se tak při oddlužení plněním splátkového kalendáře v souladu s § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona použije k mimořádným splátkám nezajištěným věřitelům nad rámec splátkového kalendáře.

Jinými slovy, v případě, že dlužník neuvede majetek zajišťující pohledávku přihlášeného věřitele, jehož pohledávka je (následně) zjištěna jako zajištěná, v seznamu majetku, uplatní se u případné hyperochy (přebytku ze zpeněžení zajištění) z tohoto majetku postup podle § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona.

Závěr odvolacího soudu, že přebytek výtěžku zpeněžení nepoužitý k uspokojení zajištěného věřitele se v případě oddlužení plněním splátkového kalendáře vždy vrátí dlužníku, tak není správný.

Nejvyšší soud proto, aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), napadené rozhodnutí (ve znění opravného usnesení) zrušil podle § 243e odst. 1 o. s. ř. a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243e odst. 2 věta první o. s. ř.).

Právní názor dovolacího soudu je pro odvolací soud závazný (243g odst. 1 věta první za středníkem, § 226 odst. 1 o. s. ř.).

V dalším řízení se odvolací soud při úvaze o odměně insolvenčního správce a částkách, které mají být vydány nezajištěným věřitelům a dlužníku, vypořádá rovněž s námitkami, které dovolatel uplatnil v doplnění ze dne 14. července 2017 (XY) k odvolání proti usnesení insolvenčního soudu. Přitom nepřehlédne závěry, které ve vztahu k určení odměny insolvenčního správce při zpeněžení majetku podle § 412 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona Nejvyšší soud formuloval v usnesení ze dne 28. listopadu 2018, sen. zn. 29 NSČR 27/2017.

Závěrem (pro úplnost) Nejvyšší soud dodává (k návrhu dovolatele na odklad „účinků vydat dlužníkovi hyperochu“ podle § 243 o. s. ř.), že § 243 o. s. ř. v insolvenčním řízení nelze aplikovat (viz § 90 insolvenčního zákona).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Náležitě odůvodnění jako procesní záruka \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odměna advokáta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Poučení účastníka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Právní otázka \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Moderace nákladů](#)
- [Dovolání](#)
- [Procesní společenství účastníků](#)
- [Pracovní poměr](#)
- [Pracovní poměr](#)
- [Odpovědnost za škodu](#)
- [Konkurs \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)